

- Nb) :: Martras, 1^e helft 9^e kop. ± 1170, Lorsch, ed. Glöckner n° 106.
- MARTIMONT [Croutoy : Co] :: de Martini monte, 1178, L 28 H 5/131.
- MARTIN [Plainevaux : Lg] :: Maretain, 1192 cop. 13^e, I V 8; 1204, I V 24.
- „MARTINBRUECH” [Arquennes : Ch] :: Martinbruech resp. Martinbruch, 1153, 2 copies ± 1280, M 57, p. 97 resp. 98.
Rom. *Martini brök* (< germ. *brōka*- m. n.) „marais de Martin”.
- „MARTINI CAMPUS” [Esplechlin : To] :: a campo Martini, ± 1175, T B 13 r°.
- MARTINPUICH : Ar :: Martinpug, 1159, bulle, L B 1483/76 bis.
Rom. *Martini puteus* „puits de Martin”.
- MARTINSART [Croisilles : Ar] :: Martinsart, 1195, Am G 175; (1217), Pa J 532/2/9(2).
Rom. *Martini exsartum* „essart de Martin”.
- MARTINSART [Seclin : Li] :: Martinsart, 1192, L 1 H 43/488; 1196, L 27 H 16/238; 1197, L 27 H 16/239; 1218, L 27 H 40/572.
- „MARTINSARTIAUS” [Lamain : To] :: terra que uocatur —, ± 1200, T B 11 v°.
Rom. *Martini sartellum* „petit essart de Martin”.
- MARTINSBERG [Trier : Tr] :: in monte sancti Martini, 1. H. 12., Kb 1 D 9; 1177, Kb 96/25; (1169-83), Kb 96/27; anf. 13., Trd.
- MARTINSBERG [Xanten : Dd] :: montem sancti Martini, 1116, D S 21.
- MARTINVAL [Épéhy : Pé] :: Martinual, 1170, L 28 H 46/1192. — Martini vallis, 1172, L 28 H 1/4. — in Martini ualle, 1177, L 28 H 46/1195; 1211, L 28 H 47/1207.
- MARTINVAL [Provisieux-et-Plesnoy : La] :: ad costas de Martinual, 1222, F H 45 E 1.
- „MARUEL” (affluent de l’Authie, arrosant Marieux) :: Maruel, (1127-44), Am 47 H 2.
- MARVILLE : Vd :: ad Maruillam, 1221, L B 1435/346.
- „MARVINGI” (germ. Volk an der Donau) :: Μαρούινγοι, ± 170, kopien 13., Ptolemaeus II 11.
Germ. *Marwīngōz*, zu *marwa*- „weich” (ahd. *maro*, ae. *mearu*, an. *meyrr* „zart, weich”; norw. *maur* „verzagt”; cymr. *merw* „schlaff, schwach”).
- MARVIS [Tournai : To] :: Maruiz, 1106 cop. fin 12^e, M 80, 3 r°; ± 1175, T B 10 r°. — Maruizs, ± 1175, ib. 7 v°. — Maruis, ± 1200, T B 23 r°; 1214, L 36 H 248/4259.
Germ. *mari*- n. „mare” + *widu*- m. „bois”. Cf. Merwede.
- MARWICK [Bislich : Dd] :: Merewich, 1144, D Fb 2.
Germ. *mari*- n. „Lache” + *wika*- m. n. „Tochtersiedlung”.
- „MASAMUTHON” (oude monding van de Maas, bij Monster : Zh) :: ad Masamuda, 776 kop. ± 1170, Lorsch, ed. Glöckner n° 98. — in Masamuthon, 9^e kop. 10^e kop. eind 11^e, ed. DB, p. 339.
Germ. *Masō*- > *Maas* + *mumpjan*- m. „mondung”.
- MASAU (gouw aan de Maas in Belgischen Nederlands-Limburg) :: in pago Mosariorum, 714 kop. 1191, Go I 71, 36 v°. — in pago Mosao, 732-33 kop. 12^e, Tr 1341/86, 217 r°; 2^e helft 8^e kop. 9^e kop. midden 12^e, Fulda, ed. Dronke c. 7. — in pago Masuarinse, 741 kop. begin 11^e, ed. DB, p. 361. — in pago Mosavo, 830 kop. 10^e, transl. ss. Marc. Petri, ed. MGH SS XV 258. — in pago Maso, 858 kop. 10^e kop. eind 11^e,